

וכנזכר לקמן. כ"ז מוקף ונ"ב, הגהה בגליון בספר כת"י. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה כנזכר בשער ב' משער חיצוניות ופנימיות וכו' עד אחרי תיבות שלא לכיין להמשיך מוחין ללאה. כ"ז מוקף ונ"ב, כל זה הוא הגהה בספר כת"י בגליון. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה אמנם סדר הכוונה וכו' וגם קטנות ראשון דישסו"ת וכו'. נ"ב, והטעם שנתאחר גם קטנות ראשון דתבונה [להכנס] אחר כל מוחין גדלות שני דאבא בקונה הכל, ולא כן בסדר שמביאים אותו בכרפס אחר כוס ראשון חכמה דאימא, יוכן במ"ש הרש"ש בהקדמה לסדר הגדה, ונדפסה בסוף ספר עלי נהר, שכתב שם שהכוסות מוחין דאימא, ר"ל ו"ק דאו"א, והמצה שהוא מוחין דאבא, ר"ל ג"ר דאו"א, אם כן כיון שהכוסות הם ו"ק דשניהם משום הכי ו"ק דאבא מבטל אחיות החיצונים [ואין פחד להכניס הקטנות א' דתבונה בכרפס], לא כן בתפלה שהמוחין דאבא אין נגמרים אלא בקונה הכל, ושם פירוש צלם דאימא כפשטה, ר"ל ג"ר וו"ק דאימא, וצלם דאבא ג"ר וו"ק דאבא, אם כן מוחין דאימא לבדם אין מבטלים יניקת החיצונים אלא עם מוחין דאבא, וכמשמע בפרק ד' משער חיצוניות ופנימיות^{מז}. (מנה"ש הראמ"ע).

[ל"ה ע"ב] ד"ה הרי מבואר וכו' וחזרו החיצונים להתאחו בהם וכו'. נ"ב, אף על פי שהמוחין שנמשכין בספירת העומר הם המוחין שבאו בליל פסח ונסתלקו, עכ"ז כיון שנתאחו בהם צריכים בירור מחדש על ידינו^{מח}. (מנה"ש הראמ"ע).

כנגד שמאל, וקדש שהיא חכמה יבא בשמאל דאבי"ע דבי"ע, וכן הרצועות מו"ר השד"ה. (מנה"ש הראמ"ע).

[ל"ד ע"ב] ד"ה ועל מה ששאל כת"ר וכו' כי גולגלתא היא בינה וכו'. נ"ב, עיין שער אנ"ך פ"ח. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה ועל מה שכתב כת"ר וכו' הב' פאות הנז' הם כנגד אריך וז"א ובמקום אחר וכו'. נ"ב, עיין שער א"א פי"ג, שער הכוונות דרוש ויעבור דרוש א' וז', מבו"ש הנדמ"ח דף כ"ח ע"ג פי"ג. (מנה"ש הראמ"ע).

[ל"ד ע"ג] ד"ה באופן שכל ספירה פרטית מהנז"ל מלביש בשה מראש א"ק ע"ס מלכות דעשיה. נ"ב, ועיין לעיל (דף ה' ע"א) [בנדמ"ח דף ר' ע"ד] יעו"ש. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה כי גדלות ראשון כבר נמשך מאליו, כי מה שנעשה על ידינו בחול נעשה מעצמו כיו"ט. כ"ז מוקף ונ"ב, בספר כת"י של סופר הרש"ש הוא הגהה בגליון שהיא הגהה להרש"ש זיע"א. (מנה"ש השד"ה).

[ל"ד ע"ד] ד"ה והיא גדולה בערכית במדת היום וכו'. נ"ב, צ"ל והיא גדולה בערכה כמדת היום וכו'. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה ולכאורה נראה וכו' שאין לכיין בה כלל וכנזכר לקמן. נ"ב, וכמ"ש בדרוש ג' דפסח וז"ל: אבל בפסח אינו עולה בדיקנא דא"א עד חג השבועות. (משעה"כ השד"ה).

שם בד"ה ולכאורה נראה וכו' עד אחרי תיבות

מז. א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין בסידור הרש"ש המודפס בתיבת קונה הכל דערכית ליל פסח בהגהה שם כדף ט"ז. מח. א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין בביאורי לסידור כוונות העומר הנקרא שפת הים (סימן א' אות ט') מה שפלפתי בזה ועלתה מצודתי לפרש בדעת מוז הרש"ש ז"ל דאין המוחין החוזרים בעומר צריכין בירור כלל. עיש"ב.

הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד ור"ק שלהם כנוזר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בנד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בנד"מ דף ל"ב ע"ג] וז"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו', אחר עבור יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבורר כי ה**בירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר.** גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בנד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנחקנים כג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחכ"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים אר"א וישסר"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרון עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החכ"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זרין ויעו"ר

חכמה שלו וממנה נמשך לשורש בינה^{סט} וחור"ג כמו סדר ו"ק שבתובת אחד דק"ש. וכן בליל שבועות בהמשכת הנה"י הפרטים והכוללים, וכן המשכת הכתר דבינה ודחכמה הנו' שם בסידור, הוא ככתר הכללי שהוא א' מה' פרצופים דבינה ודחכמה דז"א. וכן המשכת הכתר ע"י הטבילה הוא הכתרים של כל הפרצופים שנתקנו ע"י מ"ט ימי הספירה וליל שבועות, שהכל הוא פרטות של פרצוף הכתר דבינה ודחכמה דזרין, והתשעה ספירות של אלו הכתרים הנמשכים ע"י הטבילה אלו הם כונת המשכת הכתר בכל שבוע ושבוע שהם ט"פ מ"א, והשער החמשים שהוא כתר דכתר הוא הנמשך ע"י הטבילה. וכן הוא הסדר בכונת הכתר הנמשך ממוחא סתימאה וגולגלתא דא"א שהכונה הוא בפרצוף החמישי מה' פרצופי הכתר הכללי דז"א שכל בנינו ע"י פרצוף א"א. ומה שאנחנו עושים נסירה בתיבת באהבה בלחש דשחרית ובחזרה, הוא למוח חכמה דפרצוף הכתר דבינה או דחכמה ע"י ישסר"ת או דאר"א עילאין, כמו בחול שנסירה שעושין בתיבת באהבה הוא למוח החכמה ומביאים פנים שלהם לפרצוף הנוזר דמוח חכמה, והבינה והחור"ג נכללים בו, וע"י ברכת מגן אברהם נמשך הארה ממוח החכמה ונתקן מוח בינה דכתר דאותה בחינה, וכן במודים והטוב שמך נמשך הארה לחור"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חור"ב חור"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חור"ב חור"ג דכתר דבינה, וחזרה חור"ב חור"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דטוסף חור"ב חור"ג דכתר דכתר, ובכרכת ש"ש נתקנים שאר

פ"ט. כאן באה הערה מהמחבר ז"ל (הובא בכנסיה לשם שמים שבסר"ם ענ"ה אות כ'): וז"ל: כיום שבועות בכרכת מגן אברהם וכו'. ומ"ש בתיבת אחד בסידור החול להמשיך הו"ק דאימא לחור"ב חור"ג דכתר, הוא בק"ש שאין אחריה עמידה, כגון ק"ש שעל המטה ושל הקרבנות שאין אנחנו ממשיכין הג"ר, מזה"ר שו"ה זלה"ה.

כוונת הספירה להרב המקובל האלקי שר שלום שרעבי זצוק"ל

(מובא בספר אור הלבנה – התחלת חלק כוונת הספירה. ע"פ ר"ש בענ"ה, לא ידוע מקור הקדמה זו)

סדר המשכת המוחין בכל לילה ממ"ט ימי ספירת העומר בכל הז' ספירות חב"ד חגת"ם דז"א וכן דנוקבא. והוא כי נודע כי הי"ס דז"א או דנוקבא כל א' מהם כולל י"ס והם יו"ד פרצופים (ספירות) מלבישים זה לזה בשווה כנודע. ונודע שיי"ס הנ"ל נחלקים לה' פרצופים דהיינו נה"י וחג"ת ב' פרצופים וכח"ב ג' פרצופים. גם נודע שהי"ס נחלקים ליי"ב פרצופים דהיינו חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' וחג"ת או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעקו"ר. גם נודע שכל אלו הי"ב פרצופים ישנם בכל א' מה' פרצופים הנ"ל אשר כל פרצוף מה"פ הנ"ל יש בו י"ס וכל א' מהם כולל כולם שהם בכללות יו"ד פרצופים (ספירות) מלבישים זה לזה בשווה כנ"ל. וכל הנ"ל הוא בפרצוף הכולל דבינה דז"א, וכן דנוק'. וכן על דרך זה בפרצוף הכולל דחכמה דז"א, וכן דנוקבא. וכן על דרך זה בפרצוף הכתר הכולל דזו"ן.

גם נודע כי לפרצוף הכולל דבינה דזו"ן נמשכים להם מוחין מפרצוף שכנגדם דכללות ה"פ ישסו"ת. ולפרצוף הכללי דחכמה דזו"ן נמשכים להם המוחין מפרצוף שכנגדם דכללות ה"פ או"א עילאין. ולפרצוף הכללי דכתר דזו"ן נמשך להם המוחין מפרצוף שכנגדם דכללות ה"פ אריך ונוק'.

גם נודע כי פרצוף הפנימי מכולם מאלו היו"ד פרצופים המלבישים זה לזה בשווה הנ"ל שהוא פרצוף הכתר, וגם הג' פרצופים חיצוניים מכולם מאלו היו"ד פרצופים הנ"ל המלבישים זה לזה בשווה שהם הנה"י, אלו הד' פרצופים נתקנים בליל שבועות על ידי קריאת תנ"ך. וגם הנה"י התחתונים דז' פרצופי חב"ד חגת"ם שלא נתקן בשבעה שבועות של ספירת העומר רק חב"ד חגת"ם דחב"ד חגת"ם, ונשארו נה"י הכוללים ונה"י הפרטים והכתר לליל שבועות. ומה שנתקן במ"ט ימי הספירה הם הז' פרצופים מהיו"ד פרצופים המלבישים זל"ז בשווה שהם חב"ד חגת"ם שבכל א' מה"פ דכללות ה"פ בינה דזו"ן, וחמש פרצופי חכמה דזו"ן.

גם נודע כי ליל א' דכל שבוע גדלות א' דישי"ס, וליל ב' דכל שבוע גדלות א' דתבונה, וליל ג' דכל שבוע קטנות ב' דאו"א, וליל ד' גדלות ב' דאימא, וליל ה' קטנות א' דישיסו"ת, וליל ו' וז' גדלות ב' דאבא.

וגם ליל ז' דכל שבוע, יכוין בכל הנז' דאותו שבוע פעם אחרת בכל בחי' המוחין דששה לילות דאותו שבוע.

גם נודע כי בשבוע א' הוא בפרצוף החכמה דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ב' הוא בפרצוף הבינה דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ג' הוא בפרצוף החסדים דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ד' הוא בפרצוף הגבורות דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ה' הוא בפרצוף החסד דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ו' הוא בפרצוף הגבורה דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן. ושבוע ז' הוא בפרצוף הת"ת ומלכות דכל אחד מהז' פרצופי חב"ד חגת"ם דזו"ן.

גם נודע כי ד' שבועות הראשונים שהם כנגד חו"ב ודת"י דחו"ג, שהם בארבעה פרצופי עתיק ונוקבא ואריך ונוקבא. ושלושה שבועות האחרונות, שהם כנגד חגת"ם באו"א וישסו"ת.

גם נודע כי אין כל שבוע נשלם להתקן עד תשלום כל השבועות השייכים לה. והוא כי בשבוע א' נתקן החח"ן דכל א' מהד' שבועות הראשונים. ובשבוע ב' נתקן הבג"ה כנ"ל. ובשבוע ג' הדת"י דחסדים. ובשבוע הד' הדת"י דגבורות כנ"ל. וכן בג' שבועות האחרונים, שבוע ה' החח"ן דג' שבועות, ושבוע ו' הבג"ה, ושבוע ז' הדת"י דחו"ג דכל הג' שבועות הנ"ל.

ונודע כי בברכה של המצוה נמשך אור מקיף ל"מ דצלם שהם הפרצוף הפנימי והאמצעי שהם חב"ד חג"ת. ובמצוה עצמה נמשך אור פנימי שלהם דהיינו צ' דצלם שהוא פרצוף החיצון שהוא נה"י.

ונבאר הז' לילות דשבוע א', וממנו נקיש לשאר לילות שבז' שבועות, דהיינו בליל א' דשבוע א' יכוין בברכה כסדר כוונת כל הברכות ובתיבת ה' יכוין גם כן להמשיך החו"ג מדעות דאו"א לפרצופי הו"ק דפרצוף אחר דו"ק. ובתיבת מלך העולם יכוין הבירורים דמוחין דאותה הלילה ולהמשיך הל"מ דמוחין השייכים לאותה הלילה דהיינו ז' קוי חח"ן דשבעה פרצופי חב"ד חגת"ם דכל אחד מד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' הפנימי והאמצעי דחיצוניות ודפנימיות, ופנימי ומקיף דגדלות א' דיש"ס, דהיינו כח"ב דכללות ה"פ יש"ס בפרצוף שכנגדם ממנו בפרצוף זו"ן. ואין לכוין בשמות המוחין בל"מ דצלם דברכה כי אם בנרנח"י לבד. ובתיבת על ספירת העומר, יכוין להמשיך החו"ג מז"א לנוקבא. ובתיבת היום, יכוין להמשיך החו"ג מאו"א לפרצוף הו"ק דפנים דז"א. ובספירת העומר, יכוין להמשיך ז' קוי חח"ן דחב"ד

חגת"ם דכל אחד מד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דפרצוף החיצון צ' דצלם דחו"פ ופנימי ומקיף דגדלות א' דיש"ס, דהיינו כח"ב דכללות ה"פ יש"ס לפרצופים שכנגדם ממש דז"א בינה דזו"ן. וכאן צריך לכוין בשמות המוחין עם הנרנח"י. וכן על דרך זה ממש בליל ב' גדלות א' דתבונה, ועד"ז בליל ג' בקטנות ב' דאו"א עילאין, ובליל ד' דגדלות ב' דאימא, ובליל ה' קטנות א' דיסו"ת, ובליל ו' רשימו דגדלות ב' דאבא, ובליל ז' גדלות ב' דאבא עצמו וכו'.

סיום הקדמת הח"י בשמש זללה"ה

(מובא בספר אור הלבנה - חלק כוונת הספירה דף ל', סוף שבוע א')

ועוד צריך לכוין במ"ט ימי העומר בעשרה שמות אהי"ה שיש בהם מ' אותיות ובט' לילות האחרונות יכוין אהי"ה פשוט בכל לילה. וכעד"ז יכוין ביו"ד שמות מ"ה ועשרה שמות ב"ן אות א' מלאה בכל לילה. ולילות אחרונות מ"ה שלם וב"ן שלם בכל לילה. וכן צריך לכוין בוי' לילות הראשונות דכל שבוע בוי' אותיות דמ"ב דמ"ה ווי' אותיות דמ"ב דב"ן ובמ"ב דב"ן [כלומר, הפשוט מלא ומלא דמלא דב"ן הוא ל"ג אותיות בלבד (ברחל, אך בלאה הוא ל"ו אותיות כמניין לאה)] תוסיף עליו ט' ווי"ן הרי מ"ב. ויחלק כל מ"ב לז' חלקים וי' אותיות בכל חלק ובהם יכוין בוי' לילות הראשונות דכל שבוע. ובליל ז' יחזור לכוין כל הששה אותיות הנז' דמ"ב דמ"ה ודמ"ב דב"ן הנז'. נקודות דאהי"ה בניקוד מוצא, וניקוד המ"ה והב"ן והמ"ב דמ"ה והמ"ב דב"ן כנז"ל הזכרים שבהם שהם היודי"ן והווי"ן והאלפי"ן בניקוד חולם, והנקבות שהם הדלתי"ן וההי"ן בניקוד סגול, חוץ מדלת דב"ן שהיא בשב"א. והמ"ב אותיות דאנא בכח הם בניקוד המ"ב אותיות ראשונות דאז ישיר משה וכו'. והשם הז' דכל לילה הוא בניקוד המ"ב אותיות שיש מתיבת בראשית עד ב' של ובהו. ובמקום שלא יש ניקוד בפסוק הנז' ינקדנו בשב"א, חוץ מרי"ש של ויאמרו, וה"א של תהו שצריכה להיות בשורוק.

ליל ז' דשבוע א' וכן דכל שבוע מזי' שבועות, יכוין להמשיך ז' קוי חח"ן דפרצוף הכתר דז' פרצופי חב"ד חגת"ם דכל אחד מהד' פרצופים דעתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחיצוניות ופנימיות דאו"מ ואו"פ כ"ל צמ"א דג' פרצופי כח"ב דכללות ה"פ ישו"ת (גד"א) לז' חח"ן דפרצוף הכתר דז"פ חב"ד חגת"ם דכל אחד מד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחיצוניות ופנימיות דאו"מ

ואו"פ דג' פרצופי כח"ב דכללות ה"פ בינה דז"א, ומספרם וכו' לג' פרצופי כח"ב דכללות ה"פ בינה דנוק' כנ"ל בז"א. (על פי השד"ה, אין המשכת מוחין לנוק' עד שבועות).

וכן יכוין להמשיך ז' קוי חח"ן דפרצוף הכתר דז"פ חב"ד חגת"ם דכל אחד מד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחו"פ ומקיף ופנימי כ"ל צמ"א דה"פ נה"י וחג"ת וכח"ב דהיינו **קטנות וגדלות ב'** דכללות ה"פ או"א לז' חח"ן דפרצופי הכתר דז"פ חב"ד חגת"ם דכל אחד מהד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחיצוניות ופנימיות ומקיף דה"פ נה"י וחג"ת וכח"ב דכללות ה"פ חכמה דז"א ומספרם וכו' לז"פ נה"י וחג"ת וכח"ב דכללות ה"פ חכמה דנוק' כנ"ל בז"א.

וגם יכוין להמשיך ז' קוי חח"ן דפרצופי הכתר דז"פ חב"ד חגת"ם דכל אחד מהד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחו"פ ופנימי ומקיף דב' פרצופי נה"י וחג"ת, דהיינו **הקטנות הא'** דכל צמ"א דכללות ה"פ ישו"ת לז' קוי חח"ן דפרצוף הכתר דז"פ חב"ד חגת"ם דכל אחד מהד' פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק' דצלם דצ' ול' ומ' דחיצוניות ופנימיות דאו"מ ואו"פ דב' פרצופי נה"י וחג"ת דכללות ה"פ בינה דז"א. ומספרם וכו' לב' פרצופי נה"י וחג"ת דכללות ה"פ בינה דנוק' כנ"ל בז"א. וכדוגמתו ממש יכוין בליל ז' דשבוע ב', אלא שבמקום חח"ן הוא בג"ה. וכעד"ז בליל דשבוע ג', אלא שבמקום בג"ה הוא דת"י דחסדים, ובשבוע ד' גם כן הוא בדת"י אלא שהוא בגבורות. וליל ז' דשבוע ה' הוא בחח"ן וכו' כנו' ממש בשבוע א' אלא שהוא בד' פרצופי או"א וישו"ת. וליל ז' דשבוע ו' הוא בבג"ה כנו' בשבוע ב', אלא שהוא בד' פרצופי או"א וישו"ת. וליל ז' דשבוע ז' בדת"י דחו"ג כנו' בשבוע ג' וד', אלא שהוא בד' פרצופי או"א וישו"ת ודוק והבן.

הקדמה מתוך סידור כ"י של הרב קוינקא, עמוד 24

עוד צריכים אנו לדעת שזה שכתב הרב בסדר המשכת הדמים בז"א על זה הסדר, דהיינו ליל א' חסד דחסד ובליל ב' חסד דגבורה, אבל החו"ג והדמים עצמם הם בהפך: שבליל א' הוא מלכות דחסד ובשני דיסוד [דחסד]. וכעד"ז בכל לילה על ידי דחיות, כמו שהוא מסודר בסידור. ואין לומר שהמשכת החו"ג דוקא הוא על ידי דחיות, אבל בחינת החו"ג דבחינת הדמים הנמשכים בתיבת ד' של הברכה יהיה כסדרן, זה לא אפשר שהרי אלו הם בחינת הפנים של בחינה הנמשכת בברכה שהיא בחינת אח'.

ונמצא שאותם עשרה דמים שבתבת ד' הם בחינת האח', ואותם הבאים בתיבת היום הם פנים דאח', ואותם דספירת העומר (כך וכך לעומר) הם פנים ממש. כידוע מכל מטבע ברכה דכל השנה, שכל מה שנמשך לז"א בברוך אתה ד' אלקינו הוא בחינת האח', ואח"כ במילת מלך העולם עולים הכל למ"ן ונמשכים בחינת הפנים. כמו כן יהיה כאן, שאלו שנמשכו בתיבת ד' הם בחינת אח', והנמשכים אח"כ הם בחינת פנים. ואם כן, כמו שאלו באים על ידי דחיות, גם אלו יהיה דחיות, כנלע"ד להשוותם.

התפשטות החו"ג בימי העומר - הרב אליהו משען זלה"ה

(מובא בספר אור הלבנה - חלק אור החיים דף רכ"ד)

הנה כבר הארכתי בעניין זה בהקדמת נענועי הלולב במ"א ע"ש (צדק ושלוה דף קכ"ז ע"א). ועתה אשיבה ידי להבין העניין בהקדים מ"ש הרב בע"ח (שער י"ט פ"ו), וז"ל בקיצור. הנה בעיבור ראשון התחילו להתברר ו"ק דב"ן, וזה בכח ו"ק דמ"ה, ונודע כי כל קצה הוא כלול מעשר ספירות. והנה תחילה בעת הזיווג נתבררו ששה מלכויות דו"ק דב"ן ע"י שבאו ששה מלכויות דו"ק דמ"ה ונקלטו בימי הקליטה. אח"כ בימי המשך זמן העיבור, נתבררו נה"י שבכל קצה וקצה דו"ק דב"ן, ע"י שבאו גם נה"י שבכל קצה וקצה מו"ק דמ"ה החדש. אח"כ ביניקה נתבררו גם בחינת חג"ת שבכל קצה וקצה מו"ק דב"ן, ע"י שבאו גם חג"ת שבכל קצה וקצה מו"ק דמ"ה החדש. והרי עתה נגמרו ו"ק, כל קצה וקצה כלול מו"ק דב"ן, וכן בו"ק דמ"ה אח"כ בגדלות ע"ש.

נמצאנו למדים שכל קצה וקצה מששה קצוות הכוללים דו"א, יש בו בפרטות חג"ת נה"י דמ"ה, וחג"ת נה"י דב"ן. והחג"ת דמ"ה וב"ן דכל קצה וקצה מו"ק מתלבשים תוך נה"י דמ"ה וב"ן דכל קצה מו"ק דו"א, וחג"ת נה"י אלו דכל קצה, על האמת הם פרק אמצעי ופרק תחתון (בלי הראש) דכל קצה מו"ק הכוללים (כמו בחו"ג)¹ שכבר ידעת שבכל ספירה יש בה רת"ס, ר"ל פרק עליון ואמצעי ותחתון. וא"כ נמצא כי בפרק אמצעי דחסד דו"א, זרוע ימין שלו, יש בה שלושה קוין ימין שמאל ואמצע. וכן בפרק תחתון דחסד דו"א זרוע ימין, יש בו שלושה קוין. וכן הוא במלכות של החסד, יש בה שלושה קוין ימין ושמאל ואמצע. וכן בפרק תחתון דחסד דו"א, זרוע ימין, שבו יש בו שלושה קוין. וכן הוא במלכות של החסד, יש בה שלושה קוין. וכן עד"ז בגבורה דו"א ובת"ת דו"א ובנה"י דו"א, הכל ע"ד הנז"ל בחסד. וא"כ, בשבוע ראשון שנכנס החסד הראשון משבעה חסדים של הדעת, הוא באופן זה שביום א' משבוע א' מתפשט מלכות דחסד א' שבדעת (הנותן). בחסד דספירת החסד דו"א, דהיינו לחח"ן דחג"ת, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי (חג"ת, ע"י צדק ושלוה דף קל"ב, שמבאר שם את מערכת חלוקת הפירקין) דזרוע ימין דו"א. וביום ב' מתפשט היסוד דחסד הראשון בחח"ן דחג"ת דספירת החסד דו"א, ונרחית המלכות דחסד הראשון לחח"ן דחג"ת דגבורה, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דזרוע שמאל

1 ע"י כוונת הספירה דף ל"ו ע"א למטה. מובא כאן בעמוד כד, בענין הבלעת הדמים. ע"י גם נה"ש דף ל"ט ע"ד למטה, שמסדר את מבנה החו"ג: פרצוף חג"ת ופרצוף נה"י, וכל אחד כלול מחג"ת נה"י, ומתקנים את שני הפרצופים אלו ביחד.

דז"א. וכעד"ז בשאר השבוע הראשון.

באופן שבתשלום שבוע ראשון כבר נתפשטו ז' בחינות החסד הראשון בחח"ן דחג"ת שהוא פרק אמצעי דכל ספירה מו"ק ומלכות דז"א. ובשבוע ב' מתפשט חסד שני בבג"ה דחג"ת דהיינו קו שמאל דפרק אמצעי דכל ספירה מז"ק דז"א, וממנה נקיש לשאר השבועות.

אמנם בעניין התפשטות החסדים שתחת הגרון, יומא דכולהו, שכל בחינותיו מתפשטים בשבוע ראשון בלבד. כי בכל לילה משבעה לילות דשבוע ראשון מתפשט בו ז' בחינות דכל מה שמתפשט בשבוע שלם בחסדים התחתונים באופן זה. אלא שצריך להבין כי פירקין אמצעים דחג"ת דז"א נקראים חג"ת דחג"ת ופירקין תחתונים דחג"ת נקראים נה"י דחג"ת. הרי כללות שני פירקין (אמצעים ו) תתאין דחג"ת נקראים נה"י וחג"ת דחג"ת. ופירקין אמצעים דנה"י נקראים חג"ת דנה"י ופירקין תתאין דנה"י נקראים נה"י דנה"י. א"כ נמצא כי ב"פ (אמצעים ו) תתאין דנה"י נקראים נה"י וחג"ת דנה"י. ולפי זה, בליל א' משבוע הראשון המשכת החסד הראשון דיומא דכולהו הוא באופן זה, הוי"ה א' בניקוד סגול לחח"ן דפרצוף חסד דחג"ת דחג"ת, דהיינו לקו ימין שנקרא חח"ן דפרק אמצעי שנקרא חסד דחג"ת דחג"ת. והוא עצמו מ"ש לעיל בהתפשטות החסדים התחתונים, לחח"ן דחג"ת דחסד דז"א. והוי"ה ב' בניקוד שבא, לחח"ן דפרצוף גבורה דחג"ת דחג"ת דז"א, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דגבורה דז"א. והוא הוא הנקרא חח"ן דחג"ת דגבורה. וכן הוי"ה בניקוד חולם לחח"ן דפרצוף ת"ת דחג"ת דחג"ת. והוא הוא הנקרא חח"ן דחג"ת דת"ת, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דת"ת. והוי"ה בניקוד חיריק לחח"ן דפרצוף חסד דחג"ת דנה"י, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דנצח שהוא חח"ן דחג"ת דפרצוף נצח. והוי"ה בניקוד קיבוץ לחח"ן דפרצוף גבורה דחג"ת דנה"י דז"א, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דהוד, והוא עצמו מ"ש לעיל לחח"ן דחג"ת דהוד. וכן הוי"ה בניקוד שורוק וא"ו לחח"ן דפרצוף ת"ת דחג"ת דנה"י דז"א, דהיינו לקו ימין דפרק אמצעי דיסוד, והוא עצמו מ"ש לעיל לחח"ן דחג"ת דיסוד.

והנה יצא לנו מזה שמ"ש הרב שהדעת הוא נשמת הו"ק, היינו שכל חסד המתפשט בספירה ההיא הוא בז"ת דאותה ספירה, דהיינו פרק אמצעי ותחתון הנקראים ז"ת דאותה ספירה הרי נתבאר שהמשכת החסדים יומא דכולהו והמשכת החסדים התחתונים, הכל הבנה אחת, אלא שהלשון משונה קצת זה מזה והכל הולך למקום אחד וכנו"ל.

והתפשטות החו"ג בברכה הוא במקום שעתיד ליכנס החסד דאותה הלילה בספירת העומר עצמה, כל לילה לפי מה שהיא בחינתה, וכנז"ל. ע"כ נמצא בזה מכי"ק זיע"א.

הקדמה לספירת העומר מהרה"ג מוה"ר שאול דוויך הכוהן זלה"ה

(מובא בספר אור הלבנה - חלק אור החיים דף רל"ז)

הנה נודע כי יש לז"א חמשה פרצופים בעובי, וכן בנוק, וכל פרצוף מחמשה יש בו עשר ספי, מלבישים זע"ז בשווה (עי' עמ' ג' ד"ה גם נודע, השני). וכל ספירה מעשר דה"פ הנז', יש בה י"ב פר' מלבישים זע"ז באורך באופן זה, עו"נ ועליהם מלבישים או"נ, על חג"ת נהי"ם דעו"נ. ועל או"נ מלבישין או"א מהגרון עד החזה, וישסו"ת מלבישין מחזה דא"א עד הטבור. וזו"ן מלבישין מטבור דא"א עד סוף הרגליים, וזהו בפרטות י"ב פר' דספירה. ובכללות הספי, כל אחת מלבשת לחברתה בעובי בשווה. והנה הפרצוף הראשון והשני דז"א, שהם נה"י וחג"ת שלו, אלו נתקנו מששת ימי בראשית ע"י המאציל (מרומז בפסוק "נר ה' נשמת אדם", פרצופי נפש ורוח מתקנים ע"י המאציל, והאדם מתחיל לתקן מפרצוף נשמה, ומשלים לחיה ויחידה). וע"י ספירת העומר, אנו ממשיכין המוחין ומתקנים רק לפרצוף השלישי הכללי שנקרא בינה (נשמה) דז"א ולפרצוף הרביעי הכללי שנקרא חכמה (חיה) דז"א. וע"י כוונות חג שבועות אנו ממשיכין המוחין ומתקנים פרצוף החמישי הכללי הנקרא כתר (יחידה) דז"א.

והנה בליל חמישי דכל שבוע, אנו ממשיכים המוחין לו"ק דפרצוף בינה, ובליל ראשון ושני לג"ר דפרצוף בינה שהוא פרצוף ג' דז"א. ובליל שלישי דכל שבוע, אנו ממשיכין המוחין לו"ק דפרצוף חכמה. ובליל ד' ו' ז' לג"ר דפרצוף חכמה, שהוא פרצוף ד' דז"א.

והנה עפ"י סדר מו"ר הרש"ש זיע"א בהקדמתו לסיפור ליל פסח, שכתב וז"ל יכוין בקידוש להעלות מ"ן מבירורי ו"ק דה"פ חכמה דזו"ן וכו' הו"ק דאו"א עילאין הנקראים אימא וכו'. ובמצה וכו' לזווג ג"ר דאו"א עילאין הנקראים אבא וכו' יעו"ש. וכיון שהכוסות הם ו"ק דאו"א והמצה בג"ר דאו"א, ממילא משמע שמה שממשיכין

בכרפס קט"א דתבונה הוא ו"ק דו"ק דישסו"ת. ומה שממשיכין במצה קט"א דיש"ס, הוא ו"ק דג"ר דישסו"ת, והגדלות א' נכנס מאליו בכוח קדושת היום, הוא ג"ר דג"ר דישסו"ת וג"ר דו"ק דישסו"ת.

וגם לפי שבכל לילה אנו ממשיכין בברכה שני מוחין דשני צלמים, ועושים סדר החילוף כנודע, א"כ אפשר לסדר המשכת המוחין דכל לילה מהשבוע כסדר זה:

בליל ה' - קטנות א' דישסו"ת, ר"ל ו"ק דו"ק דישסו"ת שהוא קט"א דתבונה, וו"ק דג"ר דישסו"ת שהוא קט"א דיש"ס.

בליל א' - גדלות א' דיש"ס, ר"ל ג"ר דג"ר דישסו"ת.

בליל ב' - גדלות א' דתבונה, ר"ל ג"ר דו"ק דישסו"ת. וכ"ז הוא בפרצוף ג' בינה דז"א.

בליל ג' - קטנות ב' דאו"א עילאין, ר"ל ו"ק דו"ק דאו"א עילאין שהוא קט"ב דאימא וו"ק דג"ר דאו"א עילאין שהוא קט"ב דאבא.

בליל ד' - גדלות ב' דאימא, ר"ל ג"ר דו"ק דאו"א עילאין.

בליל ו' ז' - רשימו ועצמות דגדלות ב' דאבא, ר"ל ג"ר דג"ר דאו"א עילאין.

[וכאן יש לשאול כיון שבירור דצלמי המוחין דג"ר דג"ר דאו"א עילאין היה בליל ששי, א"כ מה נשאר לברר בברכה בליל ז'. ע"כ ביאר בזה מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו, כי מ"ש בליל ששי רשימו דגד"ב דאבא ר"ל ו"ק דג"ר דג"ר, ומ"ש בליל ז' עצמות גד"ב דאבא ר"ל ג"ר דג"ר דג"ר, שכן מצינו בע"ח שער כ"ג פרק ו' שהארת הרשימו קרא אותה ו"ק, ובחינת העצמות קרא אותה ג"ר כיעו"ש. ולפי"ז יהיה הסדר בכל לילה שני צלמים, מישסו"ת או מאו"א עילאין.]

נחזור להאמור כי עשר ספירות הכוללים דבינה או דחכמה דז"א המלבישים זה ע"ז בעובי, השלוש ספירות נה"י הכוללים דעובי שבהם, תיקונם הוא בליל שבועות. וכן הכתר הפנימי בכולל דעובי שבהם, תיקונו בליל שבועות. ובעומר אין אנו מתקנים רק בחב"ד חגת"ם דעובי דבינה ודחכמה.

וכן באלו החב"ד חגת"ם עצמם דעובי שיש בכל אחד י"ב פרצופים באורך כנו"ל, נשאר נה"י הפרטים דאורך שבהם, ותיקונם בליל שבועות ע"י הלימוד. וע"י מ"ט ימי העומר, אנו מתקנים רק חב"ד חגת"ם דאורך, דחב"ד חגת"ם דעובי דבינה ודחכמה דז"א.

(וכאן השד"ה מביא את שיטת חכמי אר"ץ, שלא כשיטתו. ובהמשך מביא את שיטתו):

אך הסדר המובא בהקדמת סידור העומר המיוחסת להרש"ש ז"ל הוא כפי פירוש השני המובא בנה"ש. והוא שבשבוע א' נתקן חח"ן דחב"ד דחב"ד חגת"ם [ר"ל קו ימין דעו"נ ואו"נ, ולא כפירוש א' שבשבוע א' נתקן חח"ן בג"ה דת"י דעתיק]. בשבוע ב' בג"ה דחב"ד דחב"ד חגת"ם, בשבוע ג' דת"י דחסדים דחב"ד דחב"ד חגת"ם, בשבוע ד' דת"י דגבורות דחב"ד דחב"ד חגת"ם. בשבוע ה' חח"ן דחג"ת [ים] דחב"ד חגת"ם, בשבוע ו' בג"ה דחג"ת [ים] דחב"ד חגת"ם, בשבוע ז' דת"י דחוי"ג דחג"ת ומלכות דחב"ד חגת"ם.

וכתב בנהר שלום [דף כ"ט ע"ב, ובנדפ"מ דף ל"ז ע"ב], וז"ל באופן כי בארבע שבועות הראשונות נתפשטו המוחין בחב"ד שהם פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוק', ונתפשטו בהם המוחין עד למטה בנה"י שלהם עכד"ק. ר"ל כי המשכת המוחין דקטנות וגדלות בארבע שבועות הראשונות היתה בכל ספירות חב"ד חג"ת נה"י דעתיק ונוק' וא"א ונוק' דחב"ד חגת"ם דחוי"ב דז"א. וכן מ"ש שם ז"ל ובשלושה שבועות האחרונות נמשכו ונתפשטו המוחין לחג"ת שהם פרצופי או"א וישסו"ת עד למטה בנה"י שלהם ע"כ. ר"ל כי אנו מבררין וממשיכין מוחין חדשים דקטנות וגדלות לכל ספירות חב"ד חג"ת נה"י דאו"א וישסו"ת דחב"ד חגת"ם דחוי"ב דז"א, ורק המשכת המוחין דחג"ת נמשך להם ע"י החב"ד. וזהו שכתב שם ז"ל והמשכת המוחין האלו לחג"ת היה ע"י הפרצופים ההם דחב"ד שהם עו"נ ואו"נ ע"כ. ר"ל כיון שבארבע שבועות הראשונות נתקנו ד' פרצופים דחב"ד דאורך הנ"ז בכל בחינותיהם, א"כ או"א וישסו"ת שהם חג"ת דאורך, הנתקנים בשלושה שבועות האחרונות, כיון שמלבישים על החב"ד, מוכרח להמשיך להם מוחין חדשים בהעברה דרך החב"ד שנתקנו כבר, כי פרצופים העליונים הם ממשיכין מוחין חדשים לפרצופים התחתונים.

כוונת הכתו' בליל ז' דכל שבוע

(מובא בספר אור הלבנה - חלק אור החיים דף ר"מ)

בליל ז' דשבוע א', אחר המשכת עצמות גדלות ב' דאבא והחוי"ג דאותה לילה ותשלום החסד יומא דכולהו ותשלום מיתוק הש"ך, אז יכוין להמשיך מוחין דקטנות וגדלות כסדר המוחין דכל לילי השבוע, אלא שההמשכה היא לתשעה ספירות תחתונות דכתר דעתיק דכורא [הנקרא חכמה] דחב"ד חגת"ם דחוי"ב דז"א [ומקודם

בברכה יכוין בתיבת ה' בחו"ג השייכים לכתר דאותו שבוע. וכמ"ש בהקדמת היר"א ז"ל יעוש"ב² ובמלך העולם יכוין להעלות ג"כ הרפ"ח השייכים לכתר. ובתיבות קדשנו במצותנו וכו' יכוין להמשיך ל"מ דצלם דכל בחינות הכתר ג"כ. ובסיום הספירה, ימשיך צ' דצלם, כדבסמוך]. כי זה העתיק יש בו עשר הויות בניקוד פתח, ובשבעה לילות המשכנו המוחין לחב"ד חג"ת נה"י שבו, אבל לקוצי היודין שבו שהוא כתר שבו לא נמשך לו מוחין. ועתה בליל ז' דשבוע א' ממשיכיו כל סדר המוחין לט"ס דכתר דעתיק שהוא ב' שלישי ת"ת דאותה הבחינה שעליו, והוא הו"ה בניקוד פתח, ונשאר כתר דכתר דעתיק שהוא קוץ היוד העליון דכתר, ונתקן בטבילה דליל שבועות, כמ"ש להלן בס"ד.

בליל ז' דשבוע ב', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע גדלות וקטנות א' וב', לתשעה ספירות דכתר דנוק' דעתיק [הנקראת בינה] דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דז"א. ויכוין בהו"ה בצירי וכלים דבינה דזו"ן כמ"ש בסידור.

בליל ז' דשבוע ג', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע, לתשעה ספירות דכתר דא"א [הנקרא חסדים דדעת] דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דזו"ן.

בליל ז' דשבוע ד', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע, לתשעה ספירות דכתר דנוק' דא"א [הנקראת גבורות דדעת] דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דז"א.

בליל ז' דשבוע ה', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע, לתשעה ספירות דכתר דאבא [הנקרא חסד] דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דז"א.

בליל ז' דשבוע ו', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע, לתשעה ספירות דכתר דאימא [הנקראת גבורה] דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דז"א.

בליל ז' דשבוע ז', יכוין להמשיך המוחין כסדר ימי השבוע, לתשעה ספירות דכתר דיסוד [הנקראים ת"ת] וגם מלכות, דחב"ד חג"ת"ם דח"ב דז"א.

ולפי"ז נשארו דכתרים דחב"ד חג"ת"ם, דחב"ד חג"ת"ם דח"ב, ואלו נתקנים בטבילה דליל שבועות, כמ"ש"ל.

עוד נשאר להתקן בשבועות, הכתרים דכל עשר ספירות דח"ב, והכוונה כי בשבוע א' לא תיקננו רק עתיק דכורא, הנקרא חכמה, מוח ימין דחב"ד חג"ת"ם דווקא. וכן בשבוע ב' נתקן נוק' דעתיק הנקראת בינה, מוח שמאל דחב"ד חג"ת"ם וכו' וכו'. אבל הכתרים דאורך דח"ב לא המשכנו להם המוחין, ולא נתקנו, ונתקנים בשבועות כדרך כתר הכללי דעובי דח"ב, שנשאר להתקן בשבועות וכנ"ל.

2 קנין פירות דף קס"ה אות ח', שמקשר בין מערכת החו"ג למוחין, אך בדף ק"ט אות ל"ו חזר בו. ע"י פתי"ע דף פ"ז ע"ג.

ולפי מ"ש לקמן שע"י הטבילה יהיה בניין הנוק' דאטב"ח כידוע, א"כ אין לכוין במ"ט ימי העומר בהמשכת המוחין אלא לכלים דז"א, ולא כמ"ש בסידורים אחרים, שכתוב להמשיך מלכויות ודמות וכו' לכלים דיעקו"ר שהרי בניין הנוק' דאטב"ח הוא ע"י ה"ג ושני חסדים דנו"ה. ואלו החסדים אין יורדים ליסוד דז"א כ"א בעת הטבילה, כי מכוח ירידתם במרוצה ליסוד דז"א חוזרין לעלות בסוד או"ח. ואז נמשך כתר לז"א, ומחצי שלישי או"ח דחסד דת"ת נמשך כתר לנוק' ומתחלק לד"ח. בבניין חב"ד נכנס חלק א', בבניין חג"ת נכנס חלק ב', בבניין נה"י נכנס חלק ג', בבניין המלכות אח"כ נכנס חלק ד', ונבנה הכתר דנוק'. וכ"ז נעשה אחר המשכת הכתר דז"א ע"י הטבילה, כמו כוונת קונה הכל. ועיין נה"ש דף כ"ח סע"א ד"ה בעניין.

הקדמת החי בשמש (סידור היר"א ח"ב עמוד 483) (מתוקן על פי כ"י של ר' שלום הדיה)

סדר המשכת החו"ג של העשרה דמים הנמשכים בזו"ן בכל לילה ממ"ט ימי העומר בברכה הנלע"ד הוא בז"ק דזו"ן שכל קצה מהזו"ק הנז' כלול מזו"ק והם מ"ט פרצופים דהיינו פרצוף החסד הכולל כלול מזו"פ וכן פר' הגבורה וכן פר' הת"ת וכן פר' הנצח וכן פר' ההוד וכן פר' היסוד וכן פר' המלכות דזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן וכל אחד מהם כלול ממ"ה וב"ן כ"ז בבינה דזו"ן וכן בחכמה דזו"ן וכן בכתר דזו"ן וכנז' כ"ז בסדר נענועי הלולב בארוכה יע"ש. וא"כ הז' לילות דשבוע א' הוא בז"ק דזו"פ חסד דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן דהיינו ליל א' בז"ק דפר' חסד דפר' חסד דזו"ן. ליל ב' בז"ק דפר' חסד דפר' גבורה דזו"ן. ליל ג' בז"ק דפר' חסד דפר' ת"ת דזו"ן. ליל ד' בז"ק דפר' חסד דפר' נצח דזו"ן. ליל ה' בז"ק דפר' חסד דפר' הוד דזו"ן. ליל ו' בז"ק דפר' חסד דפר' יסוד דזו"ן. ליל ז' בז"ק דפר' חסד דמלכות דזו"ן. כל הנז' בז' לילות דשבוע א'. ז' לילות דשבוע ב' הוא בז"ק דז' פר' הגבורה דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן כנ"ל בשבוע א'.

וכן הז' לילות דשבוע ג' הוא בז"ק דז"פ ת"ת דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן כנ"ל. וכן הז' לילות דשבוע ד' הוא בז"ק דז"פ הנצח דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ה' הוא בז"ק דז"פ ההוד דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ו' הוא בז"ק דז"פ יסוד דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ז' הוא בז"ק דז"פ מלכות דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן, וכנז"ל.

או באופן אחר, והוא כי ידוע כי הז"ק דכל א' מג"פ כח"ב דזו"ן הכוללים כל א' כולל

ב' פר' נה"י וחג"ת דמ"ה וב"ן פנים ואח', חיצ' ופני' מקיף ופנימי. וכל קצה מהז"ק כולל ב' פר' נה"י וחג"ת. והז' לילות דכל שבוע ושבוע מהעומר, כל לילה ולילה מהם הוא כנגד ב' פר' נה"י וחג"ת דקצה א' מהז"ק דזו"ן הכוללים הנז', אלא שבכללות

השבוע א' הוא להמשיך החו"ג בחח"ן דחג"ת דחג"ת³ ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **שבוע ב'** הוא להמשיך החו"ג בבג"ה דחג"ת דחג"ת ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **ושבוע ג'** הוא להמשיך החו"ג בדת"י דחג"ת דחג"ת ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **ושבוע ד'** הוא להמשיך החו"ג בחח"ן דנה"י דחג"ת ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **ושבוע ה'** הוא להמשיך החו"ג בבג"ה דנה"י דחג"ת ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **ושבוע ו'** הוא להמשיך החו"ג בדת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דז"ק דזו"ן הכוללים. **ושבוע ז'** הוא להמשיך החו"ג בחח"ן ובג"ה ודת"י דחג"ת ונה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת ונה"י דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים. ונבין בפרטות ז' לילות דשבוע א' וממנו נקיש אל השאר ז' לילות דכל שבוע ושבוע.

ליל א' יכוין להמשיך החו"ג בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' חסד דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ב' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' גבורה דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ג' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' ת"ת דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ד' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' נצח דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ה' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' הוד דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ו' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' יסוד דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ז' [יכוין להמשיך החו"ג] בחח"ן דחג"ת דחג"ת ונה"י דפר' מלכות דז"ק דזו"ן הכוללים. וכעד"ז בז' לילות דשבוע שני כנז"ל ממש, אלא שבמקום בחח"ן הוא בבג"ה. וכעד"ז בז' לילות דשבוע ג' כנז"ל ממש, אלא שבמקום בבג"ה הוא בדת"י. ובז' לילות דשבוע ד' הוא בחח"ן דנה"י ונה"י וחג"ת, וכנז"ל ממש בשבוע ראשון. ובז' לילות דשבוע ה' כנז"ל בשבוע רביעית ממש אלא שבמקום בחח"ן הוא בג"ה. ובשבוע ו' כנז"ל בשבוע ה' ממש אלא שבמקום בבג"ה הוא בדת"י. ובשבוע ז':

ליל א' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' חסד דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ב' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' גבורה דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ג' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' ת"ת דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים. ליל ד' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' נצח דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים.

ליל ה' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' הוד דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים.
 ליל ו' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' יסוד דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים.
 ליל ז' הוא בחח"ן בג"ה דת"י דב' פרצופי נה"י וחג"ת דפר' מלכות דמלכות דז"ק דזו"ן הכוללים.
 והמשכת החסדים בז"א והגבורות בנוק' בספי' בכל לילה ממ"ט ימי העומר חסד א'
 בספי' א' דז"א וגבורה א' בספי' א' דנוק' הוא בז"פ חג"ת נהי"ם הכוללים דז"א ונוק'
 שכ"א מהם כלול מחג"ת נהי"ם שהם ז' פעמים שבעה הם ממ"ט ספי' ובהם המשכת
 החו"ג בכל לילה ממ"ט ימי העומר חסד א' בספי' א' דז"א וגבורה א' בספי' א' דנוק'.
 וא"כ הז' לילות דשבוע א' בז"ס דחסדים דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות
 דשבוע ב' הוא בז"ס דגבורה דז"פ חג"ת נהי"ם דז"א. וכן הז' לילות דשבוע ג' הוא
 בז"ס דת"ת דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ד' הוא בז"ס דנצח דז"פ
 חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ה' הוא בז"ס דהוד דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן.
 וכן הז' לילות דשבוע ו' הוא בז"ס דיסוד דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות
 דשבוע ז' הוא בז"ס דמלכות דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן וכנז' כ"ז בס' הכוונה.
 המ"ב דאב"ג ית"ץ במ"ט ימי העומר סדורו אחד מב' פנים. אופן הא' הוא שבז' לילות
 ראשונות מהז' שבועות הוא בתיבות ראשונות דז' פסוקי מ"ב דאב"ג ית"ץ. וז' לילות
 שניות הוא בתיבות שניות דז' פסוקי הנ"ל. וז' לילות ג' הוא בתיבות ג' דז' פסוקי
 הנ"ל. וז' לילות ד' הוא בתיבות ד' דז' פסוקי הנ"ל. וז' לילות ה' הוא בתיבות ה' דז'
 פסוקי הנ"ל. וז' לילות ו' הוא בתיבות ו' דז' פסוקי הנ"ל. וז' לילות ז' הוא בתיבות ז'
 דז' פסוקי הנ"ל. דהיינו פסוק א' שלם בכל לילה וזה הסדר הוא המורגל אליבא
 דכ"ע. באופן אחר סדורו כך הוא, הז' לילות דשבוע א' הוא בז' תיבות ראשונות דז'
 פסוקי מ"ב דאב"ג ית"ץ. דהיינו ליל א' דשבוע א' תיבת אנא דאב"ג ית"ץ. ליל ב'
 דשבוע א' תיבת קבל דקר"ע שט"ן. ליל ג' דשבוע א' תיבת נא דנג"ד יכ"ש. ליל ד'
 דשבוע א' תיבת ברכם דבט"ר צת"ג. ליל ה' דשבוע א' תיבת חסין דחק"ב טנ"ע. ליל ו'
 דשבוע א' תיבת יחיד דיג"ל פז"ק. ליל ז' דשבוע א' תיבת שועתינו דשק"ו צי"ת. ועד"ז
 הוא בז' לילות דשבוע ב' בתיבות שניות דז' פסוקי הנ"ל. וכעד"ז הוא בז' לילות
 דשבוע ג' בתיבות ג' דז' פסוקי הנ"ל. וכעד"ז הוא בז' לילות דשבוע ד' בתיבות ד' דז'
 פסוקי הנ"ל. וכעד"ז הוא בז' לילות דשבוע ה' בתיבות ה' דז' פסוקי הנ"ל. וכעד"ז
 הוא בז' לילות דשבוע ו' בתיבות ו' דז' פסוקי הנ"ל. וכעד"ז הוא בז' לילות דשבוע ז'
 בתיבות ז' דז' פסוקי הנ"ל.

נושאים מיוחדים בשיטת הסידור

שיטתינו, בסידור זה, מבוססת בעיקר על הרש"ש, הח"י בשמש, ור' שאול דוויר. עי' ההקדמות המובאות בסידור זה, המסבירות את שיטתינו.

* המשכת המוחין:

"הקדמה לספירת העומר מהרה"ג מוה"ר שאול דוויר הכוהן זלה"ה", לעיל דף 7.

* כתרים דסוף שבוע:

"הקדמת הח"י בשמש זללה"ה", לעיל דף 3.

"כוונת הכתר בליל ז' דכל שבוע", לעיל דף 9.

* אין המשכה לנוק' עד שבועות:

"כוונת הכתר בליל ז' דכל שבוע", דף 11 ד"ה "ולפי". (עי' מחברת הקודש ק"ב ע"ב).

* המשכת החסדים וגבורות:

"התפשטות החו"ג בימי העומר, הקדמת החי בשמש (סידור היר"א)", לעיל דף 11.

* יומא דכולהו:

"הקדמת התפשטות החו"ג בימי העומר, מאת הרב אליהו משען זלה"ה", לעיל דף 6.

* כוונות פרטיות - היות המנוקדות:

"הקדמת הח"י בשמש זללה"ה", לעיל דף 3.

* השרטוט המצורף, להלן דף 27, מסכם באופן סכימטי את מערכת כניסת המוחין ומערכת כניסת החו"ג, על פי ההקדמות הנ"ל.

* אין צורך להכפיל את השמות (עבור החב"ד חגת"ם הכללי),

עי' תולדות אהרון ומשה דף כ"ג ע"ב.

* לעולם אין החזרות, עי' תו"ח דף ל"ט ע"ב, מדובר תמיד על שפע חדש (עי"מ...). השד"ה מדגיש את הענין הזה בהרבה מקומות, למשל לעיל דף 8 ד"ה [וכאן].

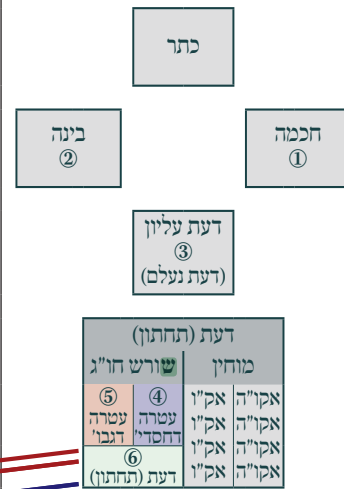
מקורות נוספים

אור הלבנה	אור החיים דף רמ"ב (נה"י הפרטים באורך, והכוללים בעובי").
שער הכוונות	דף פ"ד ע"א.
שמן ששון ח"ג	דף קי"א ע"ג אות ד'. פת"ע דף פ"ד ע"ד.
דברי שלום	דף ה' ע"ג שאלה מ"ב (אות מ"א התפצלה למ"ב).
תורת חכם	דף נ"ג ע"ב, ס"א ע"ב.
קנין פירות	דף ע"ז.
צדק ושלום	דף צ"ד, ובעיקר דף צ"ו, צ"ז-ט.

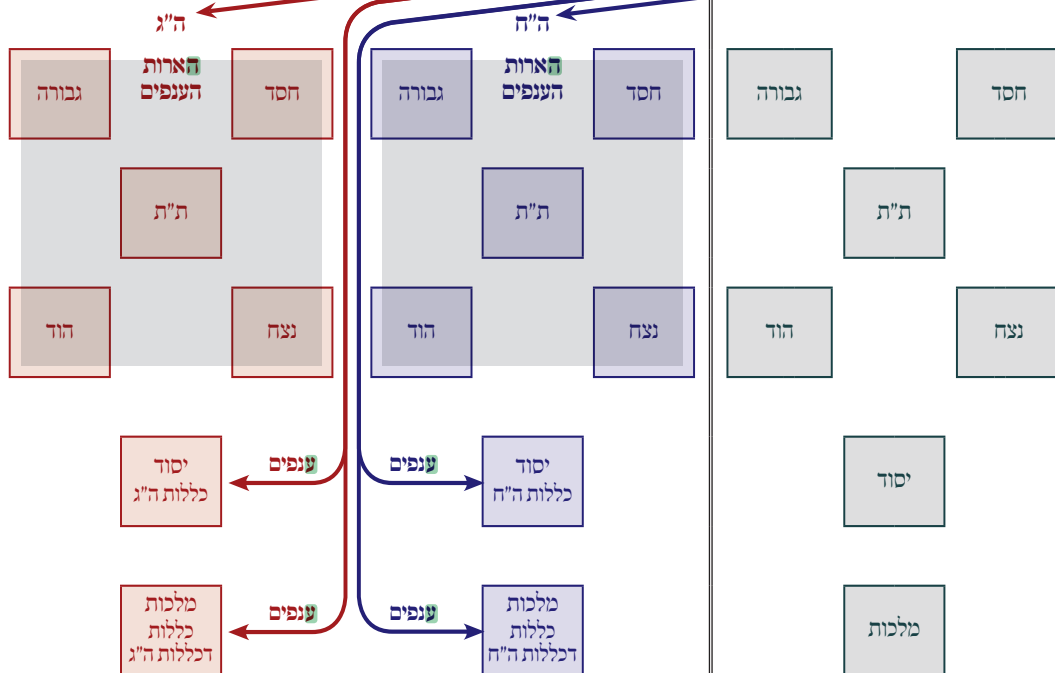

מערכת מוחין - עשר ספירות

מערכת חסדים וגבורות - ה"ה וה"ג

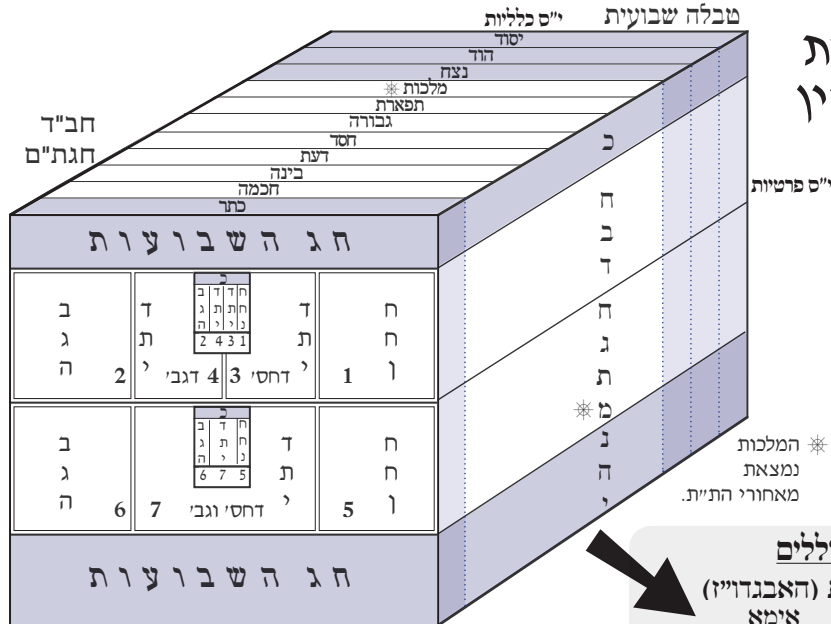

מקורות

תולדות אהרין ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב.
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצי' משנה ה' הלכה י'.

מערכת המוחין

* המלכות נמצאת מאחורי הת"ת.

ה' פרצופים הכוללים

5 טבלה יומית (האבגדו"ז) כתר (שבועות) א"מא א"בא

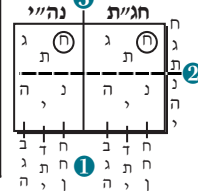
שבוע	יום	מוחין	לבושים
5, 1	ה	אלק"ם דיו"ז	אלק"ם דיו"ז
	ג	אכד"ט"ם 5 אות'	אכד"ט"ם 5 אות'
	א, ב, ד, ו, ז	ע"ב	קס"א
6, 2	ה	אלק"ם דהה"ו	אלק"ם דהה"ו
	ג	אם - גל	אם - גל
	א, ב, ד, ו, ז	ס"ג	קס"א
7, 3	ה	אלק"ם אלפ"ו	אלק"ם אלפ"ו
	ג	ע"ה	ע"ה
	א, ב, ד, ו, ז	מ"ה	קמ"ג
7, 4	ה	אלק"ם אלפ"ו	אלק"ם אלפ"ו
	ג	ע"ד	ע"ד
	א, ב, ד, ו, ז	ב"ן	קנ"א

* כל השבוע מכוונים באותה הבחי בטבלה שבועית. למשל שבוע א': חח"ן דחב"ד, דחב"ד חגת"מ.
 * יש לראות את כל הטבלה השבועית בתוך הטבלה היומית (האבגדו"ז), בהתאם ליום בשבוע.
 * ביום ז' של כל שבוע, יש להוסיף את הבחי השבועית דכתר דחב"ד (בשבוע 1-4), או דחגת"מ (בשבוע 5-7), דחב"ד חגת"מ [מלבד הכתרים שלהם, הנשארים לטבילה בליל שבועות].

מערכת החסדים

טבלת שמות השבוע

חסד	1	2	3	4	5	6	7
חח"ן דחג"ת דנה"י וחג"ת	חח"ן דחג"ת דנה"י וחג"ת	בג"ה דחג"ת דנה"י וחג"ת	תפארת דחג"ת דנה"י וחג"ת	נצח דחח"ן דנה"י וחג"ת	גבורה דבג"ה דחג"ת דנה"י וחג"ת	יסוד דת"י דנה"י וחג"ת	מלכות דחח"ן דנה"י וחג"ת

סדר כניסת החו"ג לפי היום בשבוע

- מלכות בחסד
- י"ם בח"ג
- ה"ם בחג"ת
- נה"ם בחגת"נ
- תנה"ם בחג"ת נ"ה
- ג"ת נה"ם בחג"ת נה"י
- הג"ת נה"ם בחג"ת נה"ם

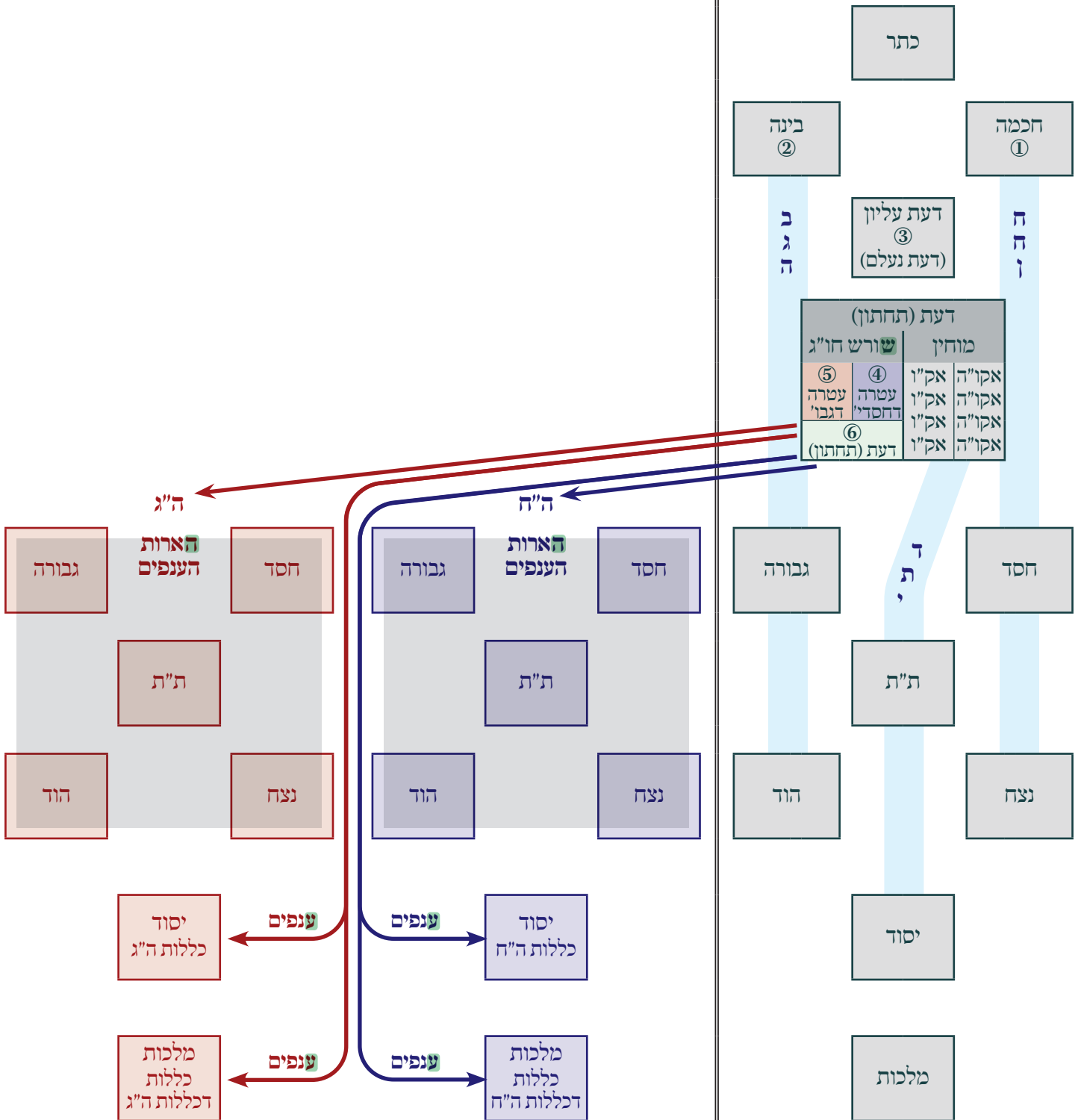
טבלת מיקום המלכות

ש	1	2	3	4	5	6	7
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז

* כתובת של מקבל החו"ג היא מסוג "שבוע דיום", כאשר שם השבוע לפי טבלת שמות השבוע, שם היום הוא שם הספירה בה נדחית המלכות באותו היום.
 * כל לילה, העבודה בג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחינה של אותו הלילה דזו"ן ויעו"ר.
 (לעומת מערכת המוחין שכל המשכות ליעו"ר נעשים בטבילה, באטב"ח, לאחר הבאת הכתרים דכתרים לז"א).

מערכת חסדים וגבורות - ה"ח וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"ל משנה ה' הלכה י'.

מערכת המוחין

טבלה שבועית

נה"י (כלליים) ↓ (עובי)	חב"ד חגת"ם (כלליים) ↓ (עובי)	כתרים פרטים (אורך)	כ כללי (עובי) ↓												
כ (פרטי)	כ (פרטי)	כתרים פרטים	כ (פרטי) ← פרטי												
ח (פרטי)	<table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td><td>ח</td></tr> </table> דחסדים דגבורת	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ו	ז	ה	ו	ז	ח	חב"ד פרטים (אורך)	ח (פרטי) ← פרטי
ב	ד	ה	ה												
ג	ה	ו	ז												
ה	ו	ז	ח												
ב (פרטי)			ב (פרטי) ← פרטי												
חסדים (פרטי)			חס' (פרטי) ← פרטי												
גבורות (פרטי)			גבו' (פרטי) ← פרטי												
ח (פרטי)	<table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td><td>ח</td></tr> </table> דחסדים דגבורת	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ו	ז	ה	ו	ז	ח	חגת"ם פרטים (אורך)	ח (פרטי) ← פרטי
ב	ד	ה	ה												
ג	ה	ו	ז												
ה	ו	ז	ח												
ג (פרטי)			ג (פרטי) ← פרטי												
ת (פרטי)			ת (פרטי) ← פרטי												
מ (פרטי)			מ (פרטי) ← פרטי												
נ (פרטי)	נ (פרטי)	נה"י פרטים (אורך)	נ (פרטי) ← פרטי												
ה (פרטי)	ה (פרטי)	נה"י פרטים (אורך)	ה (פרטי) ← פרטי												
י (פרטי)	י (פרטי)	נה"י פרטים (אורך)	י (פרטי) ← פרטי												

הערות

* שיטתנו מבוססת בעיקר על החי' בשמ"ש זיע"א. על פי שיטה זו, נחלק את הספירות הפרטיות לב' מקבצים, ד' שבועות ראשונים - חב"ד (חוי"ב חוי"ג), וג' שבועות אחרונים - חגת"ם. בשבוע הראשון נתקן החי' דחב"ד, דחב"ד חגת"ם. בשבוע השני, בג"ה דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, וכו'. בשבוע השביעי, דת"י דחוי"ג דחגת"ם, דחב"ד חגת"ם.

* ביום ז' דכל שבוע, מתקנים בנוסף לבחינה היומית, את הבחינה שכנגד אותו שבוע, בפרטות הכתר של המקבץ (שבוע א', החי' דכתר דחב"ד, דחב"ד חגת"ם), עבור כל ז' הימים. הכתר דכתר נשאר לטבילת ליל שבועות.

* ע"פ הקדמות החי' בשמ"ש הנ"ל והשד"ה זיע"א, המובאים בספר אור הלבנה, מבנה הכתובת בכל לילה הוא מסוג שבוע דיום. כלומר, פרצופי חכמה ובינה הכוללים (נשמה וחיה) מתפרטים לשבעה ימים (בלשונו טבלת 'האבגדו"ז'), ובכל אחד מהימים האלו יש לשבץ טבלה שבועית. א"כ, ביום א' נתקן החי' דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, דגד"א דשי"ס. ביום ב', החי' דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, דגד"א דתבונה. וכו'.

(ע"י ציורים המצורפים).

* מערכות המוחין והחי' הג' הינן מערכות נפרדות, ע"י תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' רע"ב.

* המספרים 1 עד 4, מסמנים את מרכיבי הכתובת, כפי שהם מסודרים בכוונה (עבור שתי המערכות, מוחין וחוי"ג).

המלכות כנגד הת"ת בבחינת היכל הקודש מכוון באמצע.

שמות המוחין והלבושים בטבלה השבועית

שבוע	יום	מוחין	לבושים
5, 1	ה	אלקי"ם דחוי"ג	אלקי"ם דחוי"ג
6, 2	ג	אלקי"ם דהחי"ת	אלקי"ם דהחי"ת
7, 3	ה	אלקי"ם אלפ-יו"י	אלקי"ם אלפ-יו"י
7, 4	ה	אלקי"ם אלפ-יו"ד	אלקי"ם אלפ-יו"ד

ה' פרצופים הכוללים

5 טבלה יומית (האבגדו"ז) כתר (שבועות)

ז (עצמות)	ד
ו (רשימו)	ה
ה	ו
ד	ז

4 חכמה

3 בינה

2 [ג"ר מתוקנים]

מבנה הכתובת הוא לפי: 1 2 3

טבלת מיקום המלכות 4 דיום

ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבור'י	גבור'י	גבור'י	גבור'י	גבור'י	גבור'י	גבור'י	גבור'י
ת"י	ת"י	ת"י	ת"י	ת"י	ת"י	ת"י	ת"י
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלי	מלי	מלי	מלי	מלי	מלי	מלי	מלי

סדר כניסת החו"ג לפי היום בשבוע

1	מלכות בחסד
2	י"ם בח"ג
3	הי"ם בחג"ת
4	נהי"ם בחגת"נ
5	תנהי"ם בחגת"נ
6	ג"ת נהי"ם בחגת"נ
7	חג"ת נהי"ם בחגת"נ

טבלת שמות השבוע

חסד	חחי"ן דחגיית דנהי"י וחגיית
גבורה	בגי"ה דחגיית דנהי"י וחגיית
תפארת	דתי"י דחגיית דנהי"י וחגיית
נצח	חחי"ן דנהי"י דחגיית ונהי"י
הוד	בגי"ה דנהי"י דחגיית ונהי"י
יסוד	דתי"י דנהי"י דחגיית ונהי"י
מלכות	חחי"ן בגי"ה דתי"י דמלי דחגיית ונהי"י

מערכת החסדים

חגיית	נהי"י
ת	ת
ה	ה
ו	ו
ז	ז
ח	ח
ט	ט
י	י

* כתובת של מקבל החו"ג היא מסוג "שבוע דיום", כאשר שם השבוע לפי טבלת שמות השבוע, שם היום הוא שם הספירה בה נדחית המלכות באותו היום.

* כל לילה, העבודה בגי' פרצופי כחי"ב הכוללים של הבחינה של אותו הלילה דזו"ן ויעו"ר (החי"י בשמ"ש הנ"ל). לעומת מערכת המוחין שכל ההמשכות ליעו"ר נעשים בטבילה, באטב"ח, לאחר הבאת הכתרים דכתרים לז"א. השד"ה).

מקורות
ע"פ הקדמות המובאות בספר אור הלבנה:
הקדמת מהרה"ג השד"ה חלק אור החיים דף רל"ו.
הקדמת הח"י בשמ"ש כוונות ספירת העומר דף ל'.

עשר ספירות כלליות (עובי)

(טבלה זו נמצאת בכל אחד מב' הפרצופים הכוללים - נשמה חיה)

י כללי	ה כללי	נ כללי	מ כללי	ת כללי	ג כללי	ח כללי	ד כללי	ב כללי	ה כללי	כ כללי	י"ב פרצופים פרטיים (אורך 7 שבועות) 1 ח' פרטי 2 ב' פרטי 3 ד' פרטי 4 ד' פרטי 5 ח' פרטי 6 ג' פרטי 7 ת' פרטי 7 מ' פרטי נ' פרטי ה' פרטי י' פרטי	שורשי המוחין ה ב ז ז ה ג ת מ נ ה י	ע"י ונוק' א"א ונוק' 4 שבועות ראשונים א"א וישסו"ת 3 שבועות אחרונים 3 שבו' אח' זו"ן ויעו"ר	ע"י ונוק' ג"ר דכולם מגולה א"א ונוק' גרון א"א הזדה ישסו"ת מלכות מאח' הת"ח טבור זו"ן יעו"ר סיום
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ					

ספירת העומר

ליל שבועות

ע"פ הרש"ש (שיטה שניה), והח"י בשמ"ש

בינה			דעת			חכמה		
ב	כ	ה	ב	כ	ה	ב	כ	ה
ג	ת	ה	ג	ת	ה	ג	ת	ה
ה	ו	ו	ה	ו	ו	ה	ו	ו
ד	ז	ד	ד	ז	ד	ד	ז	ד
ה	ח	ה	ה	ח	ה	ה	ח	ה
ב	ט	ב	ב	ט	ב	ב	ט	ב
ד	י	ד	ד	י	ד	ד	י	ד

טבלה זו (שבועית) נמצאת בפרצופי נשמה וחיה הכוללים של זו"ן (טבלה יומית, על פי החלוקה של הימים ל'האבגדו"ז).
פרצוף היחידה נעשה כולו בשבועות (בלימוד, מלבד הכתרים דכתרים דכל הבחינות כולן, הנעשים בטבילה באטב"ח).